

20 stycznia 1930 r.

URZĄD PATENTOWY

B666 7/02

2

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 11078.

Kl. 35 a, 7/02

Józef Lubczyk
(Królewska Huta, Polska).

Klatka dźwigu budowlanego.

Zgłoszono 22 lutego 1929 r.
Udzielono 2 października 1929 r.

Przedmiotem wynalazku jest klatka, służąca do podnoszenia materiałów budowlanych w budującym się domu. Klatka składa się z dwóch pomostów, obracających się dookoła pionowych czopów i przesuwających się na prowadnicy, przymocowanej nazewnątrz rusztowania i składającej się z rury, zaopatrzonej po dwóch stronach w ceowniki, po których toczą się krążki, prowadzące klatkę i obejmujące tę rurę. Celem naładowania materiałów pomosty odwraca się nazewnątrz, a po podniesieniu na odpowiednią wysokość obraca te pomosty o 180° ku rusztowaniu w celu dogodnego ich wyładowania.

Na rysunkach pokazany jest przykład wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia widok klatki zboku, fig. 2 — widok klatki z dwoma pomostami, przyczem prawy po-

most przekręcony jest o 90° , fig. 3 przedstawia widok z góry według fig. 2; fig. 4 — przekrój po linii IV—IV według fig. 1; fig. 5 — widok końca górnego dźwigara; fig. 6 — przekrój zawieszenia sprężynowego; fig. 7 — zderzak; fig. 8 — widok czołowy podstawy prowadnicy i fig. 9 — widok dolnego krążka linowego.

Klatka składa się z dwóch pomostów 1, umocowanych zapomocą kątowników 2 i belek poprzecznych 3 na pionowych czopach 4. Na spodzie pomostów 1 umieszczone są współosiowo do czopów 4 czopy 5, obracające się w łożyskach dolnego dźwigara 6. Czopy 4 przepuszczone przez otwory w końcach górnego dźwigara 7, który połączony jest dolnym dźwigarem 8 zapomocą umocowanego między pomostami słupka 8 i składającego się z kątowni-

ków żelaznych. W środku każdego dźwigara 6 i 7 umocowane są po dwie oski poziome 9, na których obracają się krążki 10 obejmujące prowadnicę.

Dźwigary 6 i 7 oraz słup 8 stanowią jedną sztywną całość, w której osadzone są pomosty na czopach 4 i 5. W części czopa 4, wystającej ponad dźwigar 7, przepuszczone są poprzeczne osie 16, na których obracają się krążki 17. Cały ciężar pomostów 1 opiera się zapomocą krążków 17 na tarczach łożyskowych 18, po których krążki 17 toczą się podczas obrotu tych pomostów. Tarcze 18 zaopatrzone są w odpowiednie wgłębienia 19, w które krążki 17 zapadają się, gdy pomosty zajmują położenie przeznaczone do ich naładowywania i rozładowywania. Aby obrócić pomost, należy pokonać pewien opór zanim krążek 17 wydostanie się z wgłębienia 19, co powoduje podniesienie całego pomostu 1 na wysokość równą głębokości wgłębienia 19 (fig. 5). Oczywiście łożysko czopa 5, umieszczone w dolnym dźwigarze 6, przytrzymuje ten czop tylko w kierunku bocznym, w kierunku zaś osiowym czop 5 przesuwają się swobodnie.

Prowadnica składa się z rur 11 i z przymocowanych do nich z dwóch stron ceowników 12. Ceowniki przymocowane są śrubami 13, przepuszczonymi nawylot do rury 11, przytwierdzonej jednocześnie do wsporników 14, zapomocą których prowadnica zmcowana jest z rusztowaniem 15 (fig. 4).

Na górnym końcu rury prowadniczej 11 osadzona jest nasadka 20, w której umocowany jest linowy krążek 21, podtrzymujący przewieszoną na nim linę 22, służącą do podnoszenia klatki.

W celu łagodzenia szarpnięć, jakie wywołuje lina 22 przy podnoszeniu klatki, zastosowane jest zawieszenie sprężynowe, składające się ze sprężyny 23, opierającej się z jednej strony o dźwigar 7 i z drugiej strony o podkładkę 24, osadzoną na sworz-

niu 25 zakończonym u góry uchem 26, które zapomocą dwóch sworzni 27 i płytek 28 umocowane jest do końca liny 22.

Na środku dolnego dźwigara 6 klatki umocowany jest zderzak sprężynowy 29, naciskany sprężyną 30, umieszczoną w tulei 31. Na końcu tulei 31 przymocowana jest płytka 32, zaopatrzona w otwór, w którym przesuwają się zderzak 29 (fig. 7).

Za podstawę prowadnicy 11 służą dwa ceowniki 33, ułożone na żelaznej płycie 34 i przymocowane do niej. Pomiedzy ceownikami 33 zachodzi nasadka 35, osadzona na dolnym końcu prowadnicy 11 i przytwierdzona do nich śrubą 36. Na ceownikach 33 przymocowany jest klocek drewniany 37, o który opiera się zderzak 29 po opuszczeniu klatki nadół.

Przez otwór płyty 34 przepuszczono śrubę 38, umocowaną do niej zapomocą nasróbka 39. Górny koniec śruby 38 połączony jest przegubowo z dwoma łącznikami 40 zapomocą sworzni 41. Pomiedzy łącznikami 40 obraca się na sworznii 42 linowy krążek 43, który otacza lina 22, pociągana dźwigarką bębnową. Krążek 43 zapomocą sworzni 38 można umocować w dowolnych położeniach, odpowiadających kierunkowi liny 22, dzięki czemu dźwigarkę bębnową można ustawić w dowolnem miejscu. Krążek odchyła się na przegubie, wytworzonym przez sworzeń 41, co umożliwia utrzymywanie liny 22 w płaszczyźnie umocowanego na górze linowego krążka 21.

W płycie 34 znajduje się kilka otworów, w których można sworzeń 38 umocowywać bliżej lub dalej od prowadnicy 11.

Prowadnica 11 składa się z kilku rur połączonych ze sobą zapomocą zasuniętego w ich końce kawałki rury 44 o średnicy zewnętrznej, równej średnicy wewnętrznej prowadnicy 11 i umocowanej śrubami 45. Przez wstawienie nowych rur dodatkowych można wysokość prowadnicy dowolnie powiększać w miarę, jak się

zwiększa wysokość murów budowanego domu. Wysokość więc prowadnicy jest nieograniczona i można ją stosować przy budowie bardzo wysokich, jak również i niewielkich domów.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Klatka dźwigu budowlanego, znamienna tem, że składa się z dwóch dźwigarów (6, 7) połączonych słupkiem (8), przyczem na tych dźwigarach umocowane są dwie pary krążków (10), toczących się po ceownikach (12), przytwierdzonych z obu stron kierownicy (11).

2. Klatka według zastrz. 1, znamienna tem, że między dźwigarami (6, 7) znajdują się dwa pomosty (1), obracające się dookoła pionowych czopów (4, 5).

3. Klatka według zastrz. 2, znamienna tem, że w czopach (4) osadzone są poprzeczne osie (16), na których obracają się krążki (17), toczące się na tarczach łożyskowych (18) podczas obracania pomostów (1).

4. Klatka według zastrz. 3, znamienna tem, że tarcze łożyskowe (18) zaopa-

trzone są w odpowiednich miejscach we wgłębienia (19), w które zagłębiają się krążki (17) w celu ustalenia położenia pomostów (1).

5. Klatka według zastrz. 1, znamienna tem, że ślizga się po prowadnicy, złożonej z kilku rur (11), łączonych zapomocą wsuniętych w ich końce odcinków rur (44) o mniejszej średnicy i umocowanych zapomocą śrub (45).

6. Klatka według zastrz. 1, znamienna tem, że na górnym końcu jej prowadnicy osadzona jest nasadka (20), w której umocowany jest krążek (21) podtrzymujący linę (22).

7. Klatka według zastrz. 1, znamienna tem, że przymocowana jest do liny zapomocą zawieszenia sprężynującego (23, 24, 25).

8. Klatka według zastrz. 1, znamienna tem, że zaopatrzona jest od spodu w zderzak (29) sprężynowy, łagodzący jej wstrząśnienie przy opuszczeniu nadół.

Józef Lubczyk.
Zastępca: Inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.

